

ת"ד 2507/02/17 - מדינת ישראל נגד דניאל אמיר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2507-02-17 מדינת ישראל נ' אמיר

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל אמיר

הנאשמים

גזר דין

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

מתחם עונשי נע בין 3 חודשי פסילה לבין 6 חודשי פסילה.

התביעה מבקשת לגזור עונש שלא יפחת מהמינימום ואילו הסנגוריה מבקשת שלא לגזור פסילה כלל ומפנה הן לתיק החקירה, הן לעברה הנקי של הנאשמת והן לתיעוד בדבר עיסוקה.

עיון בתיק החקירה, מעלה כי אכן מעבר החצייה דהוי הן כעולה מדוח בוחן והן על פי מראה עיניים מצילומים שערך הבוחן במקום.

לפיכך, מצאתי לנכון לקצר תקופת הפסילה.

בנוס, ניתן משקל לקולא להודאתה באשמה ולעברה הנקי.

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1800 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 14 ימים.

עמוד 1

ריצוי הפסילה נדחה עד 90 יום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.